

[Bertel Dahlgaard.]

—, at de skulle kunne anvendes til fonds i den betydning, jeg tillod mig at fremdrage, men det er jo muligt — det er i hvert fald et punkt, vi kan forhandle om i udvalget —, at der her kan ske en ændring. Selve den tanke, at de penge, der unyttigt ødes gennem dette spil, når det endelig skal være og man ikke kan hindre det, virkelig blev brugt til en opsparing til et så nyttigt formål, at man måske ligefrem derved kunne løse det store legat- og udlånsproblem for de studerende under deres uddannelse, ja, det er virkelig en tanke, der kan være grund til at overveje.

Når det ærede medlem dernæst taler om, at medens jeg var indenrigsminister, var idrætten blevet skammelig behandlet, gør jeg opmærksom på, at hele dette forhold lå noget anderledes på det tidspunkt, men jeg må dog måske have lov til at minde om, at såvidt jeg husker, blev tilskuddene til idrætten i den periode fordoblet. Men jeg synes virkelig, det er morsomt, når det ærede medlem drager den slutning, at det er egentlig mig, der har ansvaret for tipningen, ikke sandt? fordi jeg i sin tid ikke har været med til at give tilstrækkeligt tilskud til idrætten. Jeg vil i det hele taget sige, at jeg finder, det er en overmåde munter udgang af denne debat, hvis den højtærede finansminister kunne give mig skylden for, at vi har et klasselotteri, og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft kunne lægge skylden for tipningen over på mig. Jeg vil gerne sige til de to ærede herrer, at det forekommer mig, at de skulle overvinde deres genertid og som de kraftkarle, de er, med åben pande tage hele ansvaret for det, de har ført ind over landet på dette område. Det, der er sandheden, er jo — det gælder ikke i samme grad ministeren, men det gælder det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft —, at det ærede medlem for to år siden heppede idrættens folk til at afvise de fornødne tilskud til idrætten, som et flertal her i rigsdagen var rede til at gennemføre.

Finansministeren (H. C. Hansen): Såvidt jeg har kunnet vurdere det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards sidste indlæg, kan jeg fatte mig i korthed i min replik. (*Bertel Dahlgaard:* Det tror jeg også!). Til det ærede medlems sidste bemærkning, hvor han henviste til to kraftkarle — jeg forstår, at det drejer sig dels om det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og dels om mig — og bad os om selv at tage ansvaret, vil jeg sige, at for mit vedkommende er en sådan opfordring ganske overflødig, også

i dette tilfælde. Jeg har slet ikke med min lille uskyldige bemærkning om klasselotteriet villet lægge ansvaret for klasselotteriet over på det ærede medlem. Der er dog grænser for det ærede medlems betydning her i rigsdagen gennem den periode, det ærede medlem har siddet her, så hvis den opfattelse skulle have bredt sig vildsomt her i rigsdagen, at jeg vil lægge ansvaret herfor på det ærede medlem, må jeg straks bringe dette på det rene ved at sige, at det har aldrig været min hensigt. Det har heller aldrig været min hensigt at ville forsøge på nogen som helst måde at give det ærede medlem ansvaret for tipstjenesten; det tror jeg ville være en lille smule urimeligt.

Til det ærede medlems bemærkninger om min statistik vil jeg sige, at det kan jo altid diskuteres, om en statistik er rigtig eller ikke rigtig. Man ser jo oftest forskelligt på en statistik. (*Bertel Dahlgaard:* Om den anvendes rigtigt!). Nej, man ser oftest forskelligt på en statistik, siger jeg, men mon ikke det forsåvidt kan tilfredsstille det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, når jeg siger, at det er en indlysende ting, at det talmateriale, det oplysningsmateriale, som overhovedet kan fremskaffes, og som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har interesse i at se i udvalget, må vi selvfølgelig skaffe frem; det må stilles til rådighed. Jeg går ud fra, at det ærede medlem ikke har villet sige til mig her i dag, at jeg har brugt et materiale, der tilsigtede at give et falsk billede. Det kan det ærede medlem ikke have ment, for det ærede medlem vil erindre, at jeg sammenlignede de gennemsnitstal, jeg gav oplysning om her i tinget, med de gennemsnitstal, der blev forelagt for rigsdagen, da denne lov blev vedtaget. Det kan dog siges at være et redeligt grundlag for en vurdering af tingene.

De øvrige bemærkninger skal jeg lade ligge. Det lille opgør med Leo Frederiksen, der har „truet“ rigsdagen, skal jeg forhåbentlig ikke blandes ind i på nogen måde. Han har været så nederdrægtig at sige til rigsdagsmedlemmerne, at han ville opfordre folk til at lægge mærke til, hvordan rigsdagsmedlemmerne afgør deres ting; det ville være bestemmende ved næste valgdag. Det kan man kalde en trusel. Lad det nu være, hvad det er, men jeg har en fornemmelse af, at det er sket tidligere på andre punkter i dansk politiks udvikling, at man fra forskellig side, fra den ene eller den anden kreds — jeg tænker bl. a. på benzinspørgsmålet og lignende ting — bevidst har peget på det politiske moment med hensyn til en kommende valgdag. Det un-